

РЕШЕНИЕ

№ 33868

гр. София, 16.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радина Карамфилова

ЧЛЕНОВЕ: Николай Димитров
Ивета Стефанова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9599** по описа за **2025** година докладвано от съдия Николай Димитров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на Х. Н. К. с ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място],[жк],[жилищен адрес] срещу Решение № 2591 от 10.07.2025г., постановено по н.а.х.д. № 8182/2024г. по описа на СРС, 100 състав.

Със съдебното решение е потвърден електронен фиш серия К 8490912 издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал.4, вр. ал.1, т.2 от ЗДвП на касатора е наложена глоба в размер на 100 лева за извършено нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДвП.

С касационната жалба се твърди, че постановеното решение е незаконосъобразно и неправилно. Излагат се единствено доводи в насока, че не касационния жалбоподателят е управлявал процесното МПС, а трето лице. Иска се отмяна на съдебното решение и на потвърдения с него електронен фиш.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, се явява лично, моли за отмяна на решението на СРС като неправилно и незаконосъобразно, по аргументи изложени в жалбата.

Ответникът по касационната жалба - началник група Отдел „Пътна полиция“ към СДВР, редовно призован, се представлява от юрк. С. М., която предлага да се потвърди решението на СРС, като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение, че постановеното решение е правилно и законосъобразно, моли да бъде потвърдено.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXII касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Районният съд правилно е установил фактите по делото, към които и настоящата инстанция се солидаризира, поради което няма излишно да ги повтаря.

Въз основа на цялостен анализ на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, както и на приложимите правни норми, съдът е обосновал изводи, които настоящият съдебен състав изцяло споделя. Съобразно дължимата от въззивната инстанция служебна проверка СРС е извършил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички факти и обстоятелства, релевантни за установяване на нарушението и за отговорността на наказаното лице, подробно ги е обсъдил и въз основа на това е извел правилни изводи. Решаващият състав на СРС е изследвал и е взел отношение по изложените в жалбата доводи и по всички въпроси, включени в обхвата на дължимата от него служебна проверка.

Настоящият съдебен състав изцяло споделя мотивите на въззивния съд за законосъобразност на обжалвания електронен фиш.

Относно наведените доводи свързани с това, че не касационния жалбоподател е управлявал л.а „Ф. Туарег“ с рег. [рег.номер на МПС] по време на нарушението, констатирано на 03.09.2023г. в [населено място]. Следва да се посочи, че касационната инстанция е обвързана с фактическите констатации на въззивния съд, като в нейните правомощия е единствено да провери законосъобразно и в унисон с доказателствения материал ли е формирана волята на този съд, при установяване релевантните фактите по делото. По делото са налични следните доказателства по оспорените факти: декларацията от собственика на МПС-то А. В., показанията на св. св.С. А. и справка от 13.01.2025г. от СДВР. В декларацията си А. В. е посочил, че Х. К. е управлявал МПС-то при извършване на нарушението. В показанията на св.С. А. се сочи, че: на въпросната дата е шофирал лекия автомобил, който му е бил предоставен от жалбоподателя; че е подписал декларация, че той е управлявал лекия автомобил: че не помни за колко време му е бил предоставен. В изпълнение на задължението си за установяване на обективната истина, СРС е изискал писмени доказателства, а именно информация от СДВР, справка за свидетеля С. А., включително дали е подавал декларация за управление на МПС с рег. [рег.номер на МПС] . На 13.01.2025г. е постъпила информация от СДВР, включваща справка картон на водача, с изрично отбелязване, че С. А. не е подавал декларация по чл.189, ал.5 от ЗДвП на 03.09.2023г. При доказателствения анализ СРС е достигнал до извод, че именно Х. К. е управлявал процесното МПС при извършване на нарушението, в тази връзка е отчетена декларацията от собственика на МПС-то А. В., посочените по-горе показания и писмени доказателства, които опровергават показанията на св. С. А.. Предвид на което, касационната инстанция не се установяват нарушения свързани с оценка и проверката на доказателствата по делото, игнорирани или превратно тълкувани такива от въззивния съд, които да са довели до формиране на порочно вътрешно убеждение и до постановяване на неправилен или незаконосъобразен акт.

Предвид изложеното, оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалния закон и при правилно приложение на материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и съобразно чл.63д, ал.3 ЗАНН, основателно е искането на ответника за

юрисконсултско възнаграждение. Размера на последното съдът определя на 80 лв. съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XXII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2591 от 10.07.2025г., постановено по н.а.х.д. № 8182/2024г. по описа на СРС, 100 състав.

ОСЪЖДА Х. Н. К. с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 (осемдесет) лева – юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.